

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 7. 2. 2020, č. j. 72 Ad 3/2020 - 11,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 17. 2. 2020 Krajským soudem v Ostravě – pobočkou v Olomouci (dále jen „krajský soud“) postoupena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ve shora označené věci.

[2] Kasační stížnost psaná rukou stěžovatele je z valné části nečitelná, a tudíž nesrozumitelná. Nejvyšší správní soud z ní seznal toliko to, že jde zřejmě o kasační stížnost a že zřejmě směřuje mj. proti shora označenému usnesení krajského soudu. Tímto usnesením krajský soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce v řízení o žalobě proti rozhodnutí ve věci příspěvku na bydlení – a to po opakovaném zproštění dříve ustanovených zástupců v jiných souvisejících věcech; viz řízení vedená pod sp. zn.: 72 Ad 30/2018, 72 Ad 6/2019, 72 Ad 7/2019, 72 Ad 19/2019, kdy stěžovateli byli ustanoveni zástupci z řad advokátů (Mgr. Drlík, Mgr. Kacarová, JUDr. Martinák), avšak stěžovatel s nimi nekomunikoval, odmítl jejich pomoc, mařil jejich úkony a neposkytoval jim potřebnou součinnost.

[3] Usnesením ze dne 25. 2. 2020, č. j. 5 As 53/2020 - 7, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení čitelně a srozumitelně uvedl rozsah, v jakém rozhodnutí krajského soudu napadá, kasační důvody, včetně jejich bližší skutkové a právní konkretizace, a závěrečný návrh (návrh výroku, jak má soud o kasační stížnosti rozhodnout); současně byl stěžovatel v usnesení poučen o následcích nevyhovění této výzvě. Dále byla stěžovateli zaslána informace o složení senátu s poučením o možnosti namítat podjatost ve smyslu § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Uvedené usnesení a poučení bylo stěžovateli doručeno dne 28. 2. 2020.

[4] Dne 3. 3. 2020 bylo zdejšímu soudu doručeno další obdobně nečitelné a nejasné podání stěžovatele, přičemž jiným způsobem stěžovatel na výzvu obsaženou v usnesení nereagoval. Z tohoto podání v kombinaci s připojeným a poškrteným poučením o složení senátu však bylo možné dovozovat, že stěžovatel žádá o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti – advokátky JUDr. Rejškové.

[5] Usnesením ze dne 9. 6. 2020, č. j. 5 As 53/2020 - 37, Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Zohlednil zejména skutečnosti, které jsou mu známé z vlastní činnosti a které vedou k závěru, že ustanovení jmenované advokátky či jiného zástupce by nevedlo ke splnění zákonem předpokládaného cíle, tedy poskytnutí efektivní právní pomoci. Stěžovatel svým přístupem, případně pokyny udělovanými zástupcům, tuto pomoc evidentně znemožňuje a ani ustanovení advokáta, jehož odměnu hradí stát, nevede v důsledku jednání stěžovatele k tomu, aby byla jeho podání řádně doplněna tak, aby je soudy mohly následně řádně projednat. Citované usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 6. 2020 a stěžovatel na ně již nijak nereagoval.

[6] V usnesení ze dne 25. 2. 2020, č. j. 5 As 53/2020 – 7, kterým byl stěžovatel vyzván k odstranění vad kasační stížnosti v zákonné lhůtě jednoho měsíce, byl stěžovatel zároveň poučen, že neodstraní-li ve stanovené lhůtě vady kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne (viz § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[7] V zákonné jednoměsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 s. ř. s.), která při zohlednění doby od podání návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti do právní moci rozhodnutí soudu o tomto návrhu uplynula nejpozději dne 13. 7. 2020, Nejvyšší správní soud neobdržel žádné podání, v němž by stěžovatel srozumitelně (jasně a čitelně) vyjádřil, v jakém rozsahu usnesení krajského soudu napadá, z jakých důvodů tak činí a čeho se domáhá. Absence těchto základních náležitostí kasační stížnosti je nedostatkem, pro který nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl (výrok I.).

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta (výrok II.).

[9] Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že nepřehlédl, že rozsudkem krajského soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 70 Co 255/2019 – 2770, byla omezena svéprávnost stěžovatele až na běžné záležitosti každodenního života, má však za to, že daná věc (kasační stížnost proti rozhodnutí soudu o neustanovení zástupce v řízení o žalobě ve věci opakující se dávky státní sociální podpory) je záležitostí běžnou, jak ostatně uvedl již ve svém usnesení ze dne 9. 6. 2020, č. j. 5 As 53/2020 – 37. Samotné procesní usnesení o neustanovení zástupce po opakovaném zproštění dříve ustanovených zástupců v jiných souvisejících věcech se nemůže negativně projevit v majetkové sféře stěžovatele, což je považováno za kritérium tzv. neběžné záležitosti, v níž by musel soud jednat s ustanoveným opatrovníkem stěžovatele (shodně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 As 404/2019 – 58, či ze dne 21. 5. 2020, č. j. Nao 54/2020 – 53).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 30. července 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu